

Marcus 1:12-15

Aangevochten door de duivel?

In deze tijd van Lock-Down en avondklok en steeds maar weer berichten over grote hoeveelheden besmettingen, een mogelijke derde golf en de aangescherpte maatregelen vanwege het coronavirus blijven veel mensen noodgedwongen thuis. Daarom brengen de predikanten u weer een wekelijkse zondagsbrief.

Een zondagsbrief ter inspiratie en meditatie.

We wensen u een goede zondag.
ds. Willem Boon en ds. Susanne Freytag

lieve mensen, Vandaag is de eerste zondag van de lijdens tijd. De protestantse kerken lezen op deze zondag samen met de katholieke kerken uit de evangelieboeken over de veertigdagen waarin Jezus zich terugtrok in de woestijn. Vandaag is dat dus de lezing uit Marcus in het eerste hoofdstuk. Marcus zet dus eigenlijk in met het begin van Jezus' lijden, niet met een geboorte.

Het gaan in de woestijn is in de oren en ogen van de luisteraar van het Marcus evangelie een gang door de dood. In Israël is de woestijn een bedreigend monster, zoals de woestijnen van de aarde dat nog steeds zijn voor de volkeren, die in de buurt van woestijnen leven.

De Sahara bijvoorbeeld was ooit de graanschuur van het Romeinse rijk en nu? Een gebied van dorre droogte, van levensbedreigende omvang.

's Nachts bitter koud en overdag een stikkende hitte. Het is niet gek, dat de woestijn vergeleken wordt met de dood, met het rijk van de onderwereld waar in het oude testament al over gesproken wordt, de sjeool.

Het is dus de plaats bij uitstek, waar al het kwade in een mens, namelijk zijn eigen aanvechtingen naar boven komt. Daar komt in ons Evangelie verhaal dus ook de duivel, de "alles door elkaar gooier" op het pad van Jezus.

Hij denkt de zwakke kanten van Jezus te kennen. Honger, macht over alles wat op aarde leeft, macht over de hemelse heerscharen... En dan wordt in de andere

evangelieverhalen een duivelse discussie ten tonele gebracht met het gooien van Bijbelteksten. Dat alles doet Marcus niet. Hij komt met een erg summier berichtgeving van Jezus in de woestijn, waarbij eigenlijk alles nog scherper wordt weergegeven. De duivel wilde hem in verleiding brengen, daar te midden van de wilde dieren, maar de engelen uit de hemel kwamen om hem te verzorgen.

Jezus laat de duivel achter in de woestijn. Hij trekt nu door het Joodse land om het evangelie te verkondigen.

De beproeving heeft Hij achter zich gelaten. En nu beleefd Hij, wat Hem beloofd was bij Zijn doop door Johannes: "Jij bent mijn geliefde zoon in wie IK vreugde vind." Het verbond met God geeft Jezus de kracht om na de woestijn verder te gaan.

Worden wij wel eens aangevochten door de duivel? Of durven wij daar als lutheranen niet over te praten, omdat we dan denken in de hoek van de fundamentalistische

christenen terecht gekomen te zijn. Maar ik denk even niet aan een duivel met hoorntjes en bokkenpootjes en vlammen van brandend zwavel. Ik denk vooral aan onze wereld met al zijn aanvechtingen. Een wereld, waar alles draait om het "meer" en "beter".

We werden op school al aangevochten door de pestkoppen, die ons duidelijk maakten, dat wij niets voorstelden. En hoeveel pesterijen hebben mensen niet op hun werk meegemaakt. Een sfeer op het werk, waar de hele groep zich tegen je keert of een maatschappij, die dreigt over je heen te rollen.

>> Een samenleving waar je alleen meetelt als je “meer” hebt of “beter” presteert. Vaak ten koste van anderen of van het milieu. Een samenleving waar het heel normaal is, wanneer je met agressief gedrag je probeert door te zetten, en waar je neerbuigend kunt praten over mensen met een andere huidskleur of met een andere religieuze achtergrond of met een andere seksuele voorkeur.

Ik denk dat dat de aanvechtingen in onze woestijn zijn. Maar daar kunnen wij, net als Jezus ons tegen verzetten. Veertig dagen was Jezus in de woestijn. Veertig dagen om zijn plaats in zijn wereld te overdenken. Veertig dagen mogen wij nu tot Pasen over onze plaats in deze wereld nadenken. En als Jezus hebben wij daarbij ook een belofte van God meegekregen bij de doop: “Ik heb u bij uw naam genoemd. U bent van mij!”

ds. Willem Boon

Vanaf zondag 21 februari staat deze overdenking als video op ons YouTube-kanaal.

Evangelielezing

Marcus 1:12-15

Meteen daarna dreef de Geest hem de woestijn in. Veertig dagen bleef hij in de woestijn, waar hij door Satan op de proef werd gesteld. Hij leefde er te midden van de wilde dieren, en engelen zorgden voor hem. Nadat Johannes gevangen was genomen, ging Jezus naar Galilea, waar hij Gods goede nieuws verkondigde. Dit was wat hij zei: ‘De tijd is aangebroken, het koninkrijk van God is nabij: kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws.’

Collecte

De collecte is bestemd voor het werk van de eigen kerk. Uw gift kunt u overmaken naar NL43 RABO 0373 7412 51 t.n.v. Evangelisch-Lutherse Gemeente Zuid-Nederland. onder vermelding: Gift Voor het werk van de Kerk Heel hartelijk dank!

ds. Susanne Freytag
Lutherse gemeente Zuid-Nederland

Voorbede

God

Ook wij kennen onze beproevingen en verleidingen
We bidden om uw steun
Help ons deze te weerstaan

God we weten goed
Wat goed is voor ons lijf
Help ons dat te doen

God we weten goed
Wat goed doet in de onderlinge contacten
Help ons dat te versterken

God we weten goed
Wat goed is voor de natuur
Help ons ernaar te handelen

God we laten ons vaak verleiden
Afliden, meeslepen
Dat gebeurt in onszelf
God wij zijn zo verleidbaar
Schenk ons uw steun en kracht
Om op de goede weg te blijven

En bij dit alles zijn we aangewezen
Op uw vergeving
Die we door uw zoon Jezus
Mogen ontvangen

Door uw genade
Mogen we altijd opnieuw in uw nabijheid
Ons warmen
Daarvoor danken wij U
Amen

Zegenbede

Moge uw zegen ons beschermen
In deze dagen
Moge uw liefde ons hart verwarmen
Zodat we uw liefde kunnen doorgeven
Moge uw Geest ons inspireren
Om de goede woorden te spreken

God, Vader, Zoon en Heilige Geest,
Zegene en behoede ons
Amen.